

A Duna felett

*Korán fekszem, és azonnal elalszom.
Hajnalban felébreszt a szél, a folytonos villogás.
Ez a második ilyen éjszaka. Először sístergés,
egészen közel, és szinte azonnal heves robbanások.
Mintha egy hatalmas tenyér csapna a vízre.
A hang végigfut a Dunán, nekiütközik a rakpartnak,
és úgy ér el ide, mint egy háború zaja.*

*Ha igazán mélyre merülök magamban, még mindig
veled találkozom. A semmiről nehéz leszokni.
Nem akarom, hogy része legyél az időmnek reggel,
és a hiányod se pislákoljon esténként. Kétes, zöld mécses.
Nem őrizlek tovább, és ne őrizz engem.*

*Szakadozó felhők a Duna felett. Lassan világosodik.
Talán te is épp ugyanezt nézed, csak egy másik ablakból,
kétutcányira tőlem. Biztonságos helyről, ahogy szoktad.
Már nem kell sok időt töltenem itt, ilyen közel hozzád.
Félek, hogy váratlanul felbukkansz, hogy találkozunk
az utcán. Hogy nem leszel egyedül, és én sem.*

*Fekete folyó mellett ülünk, csíkos vászonszékekben.
A bokánk átlóg a sötétségbe, áztatjuk a lábunkat.
Jéghideg. A túlsó parton egy szennyvíztisztító épületei közt
lángok csapnak fel. Csak ülünk, és nézzük.
Senki sem hívja a tűzoltókat.*

*Azt mondják, a test mindenáron megpróbálja elkerülni
a fájdalmat. Inkább megfeszül, és rendellenes tartást
vesz fel, csak hogy kímélhessen egy érzékeny pontot.
Ettől hamarosan másfajta fájdalmak jelentkeznek,
majd egy idő után zsibbadás, érzékesztés lép fel.
Én nem ilyen vagyok. Ott ülök elkenődött
szemfestékekkel, kezemben egy bögre tea.*

Szinesztézia

*Talán ez az első emlékem,
az élénksárga szúrás,
hirtelen öröm, aztán döbbenet,
ahogy megláttam a babakocsiból,
velem szinte egy magasságban,
az árok és a töredezett járda között.
Egy sárga virág.
Csak azt tudtam, hogy gyönyörű,
nem tudtam, de nagyon akartam,
felé nyúltam, és megmarkoltam a fejét.
A tenyerem, a sárga szín, a méh.*

M E L I O R I S Z B É L A

Kérdéseinkre csak

*mivé lesz itt minden még rejtély
csak sejteni lehet*

*rozsdásodik ami tud
s innen is onnan is lekopik az ékezet*

*a valaha olyannyira szeretett táj
így lesz egyre felismerhetetlenebb*

*ha vannak kérdéseinkre már csak
vállvonogatás a válasz*

*nyugtalanító némaság csupán
akár az emlékek rommezőin*